

de hvidvaskloven, uanset at dette også følger af den mere generelle bestemmelse i straffelovens § 264 d – om uberettiget videregivelse af bl.a. meddelelser om en andens private forhold. Videregivelse efter stk. 2 skal for så vidt angår ikke finansielle virksomheder ske i overensstemmelse med persondataloven og for så vidt angår finansielle virksomheder i overensstemmelse med videregivelsesreglerne i lov om finansiell virksomhed.

På grund af oplysningernes art vil udgangspunktet være, at enhver videregivelse er uberettiget.

Oplysningerne kan dog videregives i anonymiseret form til alle i virksomheden i undervisningssammenhæng.

Til kapitel 10

Til § 36

Den gældende hvidvasklov indeholder ikke en klageadgang, men da lovforslaget udvider anvendelsesområdet og stiller øgede krav til tilsyn med lovens overholdelse, foreslås det at indføre en klageadgang til Erhvervsankenævnet. Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Til kapitel 11

Til § 37

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen efter andre alvorligere bestemmelser for samme handlinger eller undladelser, f.eks. straffelovens § 290 om hæleri eller bestemmelsen i straffelovens § 114 a, nr. 3, om bistand ved finansiering af terrorisme.

Det fremgår af bestemmelsens *stk. 1*, at simpelt uagtsomme overtrædelser af lovens bestemmelser, i modsætning til den nuværende hvidvasklov, er strafri. Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, der i henhold til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30/6 1993 er tillagt tiltalekompetencen for hele landet med hensyn til overtrædelser af hvidvaskloven, har til Brydensholtudvalget oplyst, at der på baggrund af erfaringerne siden lovens ikrafttræden i 1993 ikke er behov for at kunne idømme straf for simpel uagtsomhed, og udvalget har foreslået en begrænsning af strafansvaret til tilfælde, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed.

Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 2, § 6, stk. 2, 2. pkt., § 7, stk. 1, 2. pkt., stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., § 11, § 12, stk. 1-6, § 13, stk. 1, 1.-3. pkt., stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., § 14, § 15, § 16, stk. 1, § 19, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-5, § 23, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, og stk. 3, 1. pkt., § 24, § 25, stk. 1-3, § 27, stk. 1, § 30, 2. pkt., § 31, stk. 1, § 32, stk. 3, og § 34, stk. 2 og 3, straffes med bøde. Det samme gælder overtrædelser af § 35, stk. 2, om tavshedspligt med hensyn til tilbagemelding, medmindre forholdet skal behandles efter straffelovens regler.

Som nævnt i lovforslaget til 2002-ændringen af hvidvaskloven er det ikke en overtrædelse af 6, stk. 1, hvis en underretning er indgivet via det lokale politi og ikke direkte til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet. Det vil f.eks. være en nærliggende fremgangsmåde, hvis der er grund til at antage, at politiet straks vil anholde den pågældende.

Betænkningen har foreslået, at der bør være mulighed for at idømme fængsel i op til 6 måneder ved særlig grove eller omfattende overtrædelser af reglerne om underretningspligt, identifikation eller opbevaring af identitets- og transaktionsoplysninger, jf. *stk. 2* i forslaget. Anvendelsen af bestemmelsen vil især være aktuel i situationer, hvor der konkret ikke kan dømmes for hæleri, men hvor lovens bestemmelser mere systematisk ikke er overholdt, f.eks. hvor der (overvejende) ikke er krævet legitimationsoplysninger fra kunder, eller hvor oplysninger om kunder eller transaktioner (overvejende) ikke er opbevaret. Endvidere vil bestemmelsen kunne være anvendelig, hvis der ved beløbsmæssigt særlig store transaktioner ikke er krævet og/eller opbevaret legitimationsoplysninger.

Anvendelsen af bestemmelsen på manglende underretning kan være aktuel i situationer, hvor der er sikre oplysninger om, at den pågældende var bekendt med, at der konkret var underretningspligt, men har undladt dette f.eks. på grund af fortjenesten ved at gennemføre en transaktion trods en ikke afkræftet mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Eksempelvis kan nævnes et vekselkontor, der trods kendskab til hvidvasklovens krav konsekvent ikke kræver identitetsoplysninger ved veksling af større beløb, eller en pengeoverførselsvirksomhed, der ikke opbevarer oplysninger om, på hvis vegne en transaktion er gennemført, eller overfører beløb uden nærmere undersøgelse trods en ansats velbegrundede mistanke om finansiering af terrorisme, uden at underrette Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet. Der vil være en uskarp afgrænsning til ansvar for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om hæleri eller finansiering af terrorisme.